Із серії "Цирк"

Я не люблю стоять на задніх лапках
І зневажаю тих, хто так стоїть.
На чотирьох, як суджено собакам,
Нехай на перебитих, та своїх.

Я не люблю догідливо у вічі –
Принада цукру звабна і легка,
Ховаючи в очах голодний відчай,
Піду шукати чесного шматка.

Я не люблю – під дуду і у танець,
Де оплесків дешева хлюпота;
Манежу фейєричного вигнанець,
Піду ганять бездомного кота.

І мерзнуть взимку, і самотньо плакать,
І друга – не хазяїна – шукать...
Хай інший хтось стоїть на задніх лапках.
Якщо йому до цього не звикать.